

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2016. gada 24. maijā *

Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi, kas vērsti pret konkrētām personām un vienībām ar mērķi novērst kodolieroču izplatīšanu Irānā — Lidzekļu iesaldēšana — Kļūda tiesību piemērošanā — Juridiskais pamats — Kļūda vērtējumā — Pierādījumu neesamība

Apvienotās lietas T-423/13 un T-64/14

Good Luck Shipping LLC, Dubaja (Apvienotie Arābu Emirāti), ko pārstāv *F. Randolph, QC, M. Lester, barrister*, un *M. Taher, solicitor*,

prasītājs,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *V. Piessevaux* un *B. Driessen*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, pirmkārt, atcelt Padomes 2013. gada 6. jūnija Lēmumu 2013/270/KĀDP, ar ko groza Lēmumu 2010/413/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 156, 10. lpp.), Padomes 2013. gada 6. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 522/2013, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 156, 3. lpp.), Padomes 2013. gada 15. novembra Lēmumu 2013/661/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 306, 18. lpp.), un Padomes 2013. gada 15. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1154/2013, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 306, 3. lpp.), ciktāl šie tiesību akti attiecas uz prasītāju, un, otrkārt, prasību atzīt par nepiemērojamu Padomes 2013. gada 10. oktobra Lēmumu 2013/497/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 272, 46. lpp.), un Padomes 2013. gada 10. oktobra Regulu (ES) Nr. 971/2013, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 272, 1. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja *M. E. Martinša Ribeiru* [*M. E. Martins Ribeiro*], tiesneši *S. Žervazoni* [*S. Gervasoni*] un *L. Madise* [*L. Madise*] (referents),

sekretāre *M. Žuniusa* [*M. Junius*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2016. gada 13. janvāra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Šīs lietas ir saistītas ar ierobežojošiem pasākumiem, kas ir tikuši ieviesti nolūkā izdarīt spiedienu uz Irānas Islāma Republiku, lai tā izbeigtu kodoldarbības, kas rada kodolieroču izplatīšanas risku, kā arī kodolieroču piegādes sistēmu izstrādi.
- 2 Prasītājs, *Good Luck Shipping LLC*, ir Dubajā (Apvienotie Arābu Emirāti) reģistrēta kuģniecības aģentūra. Tas organizē kuģu noenkurošanu, kā arī kravu izkraušanu un iekraušanu.
- 3 2010. gada 26. jūlijā Eiropas Savienības Padome, pamatojoties uz LES 29. pantu, pieņēma Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 39. lpp.). Šī lēmuma 20. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Iesaldē visus līdzekļus un saimnieciskos resursus, kas ir turpmāk uzskaitīto personu un struktūru tiešā vai netiešā īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē:

[..]

- b) citas I pielikumā neiekļautas personas un struktūras, kuras ir iesaistītas vai tieši saistītas ar atbalsta sniegšanu Irānas aizdomīgu kodoldarbību izplatīšanā vai kodolieroču piegādes sistēmas izstrādē, tostarp iesaistītas aizliegtu priekšmetu, preču, iekārtu, materiālu un tehnoloģiju iepirkšanā, vai personas vai struktūras, kuras darbojas to vārdā vai pēc to norādījumiem, vai struktūras, kas ir to īpašumā vai kontrolē, tostarp nelikumīgi, vai personas, kuras ir palīdzējušas norādītajām personām vai struktūrām izvairīties vai pārkāpt ANO DPR 1737 (2006), ANO DPR 1747 (2007), ANO DPR 1803 (2008) un ANO DPR 1929 (2010) vai šā lēmuma noteikumus, kā arī citas *IRGC* un *IRISL* augstākās amatpersonas un struktūras un struktūras, kuras ir to īpašumā, kontrolē vai kuras darbojas to vārdā, kā uzskaitīts II pielikumā.

[..]”

- 4 Lēmuma 2010/413 II pielikuma III sadaļā “Irānas Islāma Republikas kuģniecības uzņēmums (*IRISL*)” vairāku uzņēmumu nosaukumi, tostarp *IRISL* un *Hafize Darya Shipping Lines* (turpmāk tekstā – “*HDSL*”), ir iekļauti to vienību sarakstā, kuru līdzekļi tiek iesaldēti.
- 5 2010. gada 8. oktobrī vairāki uzņēmumi, tai skaitā *IRISL* un *HDSL*, cēla prasību Vispārējā tiesā, kas tika reģistrēta ar numuru T-489/10, lai tostarp tiktu atcelts Lēmums 2010/413, ciktāl tas uz tiem attiecas.
- 6 2010. gada 25. oktobrī, pēc Lēmuma 2010/413 pieņemšanas, Padome pieņēma Regulu (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (EK) Nr. 423/2007 (OV L 281, 1. lpp.). Regulas Nr. 961/2010 16. panta 2. punktā ir paredzēts iesaldēt to personu, vienību un struktūru līdzekļus un saimnieciskos resursus, kuras uzskaitītas minētās regulas VIII pielikumā. Vairāku vienību nosaukumi, tostarp *IRISL* un *HDSL*, tika ierakstīti minētajā pielikumā ietvertajā sarakstā.
- 7 2011. gada 1. decembrī Padome pieņēma Lēmumu 2011/783/KĀDP, ar ko groza Lēmumu 2010/413 (OV L 319, 71. lpp.), ar kuru tā ierakstīja prasītāja nosaukumu Lēmuma 2010/413 II pielikuma III punkta sarakstā.
- 8 Tajā pašā dienā Padome pieņēma Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1245/2011, ar kuru īsteno Regulu Nr. 961/2010 (OV L 319, 11. lpp.), ar kuru tā ierakstīja prasītāja nosaukumu Regulas Nr. 961/2010 VIII pielikuma sarakstā.

- 9 Lēmumā 2011/783 un Īstenošanas regulā Nr. 1245/2011 (turpmāk tekstā kopā – “2011. gada decembra tiesību akti”) Padome prasītāja līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanu pamatoja šādi:

“Uzņēmums, kas rīkojas *IRISL* vārdā. [Prasītāju] izveidoja, aizstājot ES sarakstā iekļauto uzņēmumu *Oasis Freight Company alias Great Ocean Shipping Services*, kas ar tiesas lēmumu tiek likvidēta. [Prasītājs] ir izdevis viltotus transporta dokumentus par labu *IRISL* un vienībām, kas pieder *IRISL* vai ir tā kontrolē. [Prasītājs] Apvienotajos Arābu Emirātos darbojas ES sarakstā iekļauto uzņēmumu *HDSL* un [*Safirán Payam Darya Shipping Lines*] vārdā. Sankciju rezultātā [prasītāju] izveidoja 2011. gada jūnijā, lai aizstātu *Great Ocean Shipping Services* un *Pacific Shipping*.”

- 10 Ar 2011. gada 5. decembra vēstuli Padome informēja prasītāju par tā nosaukuma ierakstīšanu to personu un vienību sarakstos, uz kurām attiecas ierobežojoši pasākumi pret Irānu, kuri ietverti attiecīgi Lēmuma 2010/413 II pielikumā un Regulas Nr. 961/2010 VIII pielikumā.
- 11 Ar 2012. gada 7. februāra vēstuli prasītājs iesniedza savus apsvērumus par 2011. gada tiesību aktiem un lūdza piekļuvi Padomes lietas materiāliem.
- 12 2012. gada 9. februārī prasītājs cēla prasību atcelt 2011. gada decembra tiesību aktus, ciktāl tie uz to attiecas. Šī prasība tika reģistrēta ar lietas numuru T-57/12.
- 13 2012. gada 23. martā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 88, 1. lpp.) Regula Nr. 961/2010 tika atcelta. Padome prasītāja nosaukumu iekļāva Regulas Nr. 267/2012 IX pielikumā. Minētās regulas 23. panta 2. punktā ir paredzēts:

“Iesaldē visus līdzekļus un saimnieciskos resursus, kas ir [...] IX pielikumā minēto personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē. Šīs regulas IX pielikumā iekļauj fiziskas un juridiskas personas, vienības un struktūras, kas saskaņā ar Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP 20. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu ir apzinātas kā tādas, kas:

[..]

- b) būdamas fiziskas vai juridiskas personas, vienības vai struktūras, ir palīdzējušas sarakstā iekļautai personai, vienībai vai struktūrai apiet vai pārkāpt šīs regulas noteikumus, Padomes Lēmumu 2010/413/KĀDP vai ANO DPR 1737 (2006), ANO DPR 1747 (2007), ANO DPR 1803 (2008) un ANO DPR 1929 (2010);

[..]

- e) ir juridiska persona, vienība vai struktūra, kas pieder Irānas Islāma Republikas kuģniecības uzņēmumam (*IRISL*) vai atrodas tā kontrolē, vai arī rīkojas tā vārdā.”

- 14 Prasītāja nosaukums Regulas Nr. 267/2012 IX pielikuma III punkta B apakšpunkta 43. punkta sarakstā tika ierakstīts ar tādu pašu pamatojumu kā 2011. gada decembra tiesību aktos norādītais (skat. iepriekš 9. punktu).
- 15 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2012. gada 30. aprīlī, prasītājs pielāgoja savus prasījumus lietā T-57/12, lai apstrīdētu arī Regulu Nr. 267/2012, ciktāl tā uz to attiecas.
- 16 Ar 2012. gada 31. maija vēstuli Padome atbildēja uz prasītāja 2012. gada 7. februāra vēstuli un izsniedza tam dokumentus, uz kuru pamata tā bija pieņēmusi 2011. gada tiesību aktus un ierakstījusi prasītāja nosaukumu to personu un vienību sarakstos, uz kurām attiecas ierobežojoši pasākumi pret Irānu, kuri ietverti attiecīgi Lēmuma 2010/413 II pielikumā un Regulas Nr. 961/2010 VIII pielikumā.

- 17 Ar 2013. gada 31. janvāra vēstuli prasītājs nosūtīja Padomei savus apsvērumus par tā nosaukuma ierakstīšanu to personu un vienību sarakstos, uz kurām attiecas ierobežojoši pasākumi pret Irānu, kuri ietverti attiecīgi Lēmuma 2010/413 II pielikumā un Regulas Nr. 267/2012 IX pielikumā (turpmāk tekstā – “strīdīgie saraksti”).
- 18 2013. gada 6. jūnijā Padome pieņēma Lēmumu 2013/270/KĀDP, ar ko groza Lēmumu 2010/413 (OV L 156, 10. lpp.), kā arī Īstenošanas regulu (ES) Nr. 522/2013, ar kuru īsteno Regulu Nr. 267/2012 (OV L 156, 3. lpp.). Ar šiem tiesību aktiem (turpmāk tekstā kopā – “2013. gada jūnija tiesību akti”) Padome prasītāja nosaukuma iekļaušanas strīdīgajos sarakstos pamatojumu grozīja šādi:
- “Uzņēmums, kas rīkojas *IRISL* interesēs. To kontrolē [*M. M. F.*]. [Prasītāju] izveidoja, lai aizstātu *Oasis Freight Company* (vienība, pret kuru ES ir noteikusi sankcijas), kas zināma arī kā *Great Ocean Shipping Services* un kas ar tiesas lēmumu ir likvidēta. [Prasītājs] ir izdevis viltotus transporta dokumentus par labu *IRISL* un vienībām, kas pieder *IRISL* vai ir tā kontrolē. [Prasītājs] Apvienotajos Arābu Emirātos darbojas ES sarakstā iekļauto uzņēmumu *HDSL* un [*Safirán Payam Darya Shipping Lines*] vārdā. Sankciju rezultātā [prasītāju] izveidoja 2011. gada jūnijā, lai aizstātu *Great Ocean Shipping Services*.”
- 19 Ar 2013. gada 10. jūnija vēstuli Padome paziņoja 2013. gada tiesību aktus prasītājam. Prasītājs arī tika informēts par iespēju lūgt pārskatīt tā nosaukuma iekļaušanu strīdīgajos sarakstos un apstrīdēt šos tiesību aktus Vispārējā tiesā.
- 20 2013. gada 16. augustā prasītājs cēla prasību Vispārējā tiesā atcelt 2013. gada jūnija tiesību aktus, ciktāl tie uz to attiecas. Šī prasība tika reģistrēta ar lietas numuru T-423/13.
- 21 Ar 2013. gada 6. septembra spriedumu *Good Luck Shipping/Padome* (T-57/12, Krājumā nav publicēts, EU:T:2013:410) Vispārējā tiesa pieņēma prasītāja prasību un atcēla 2011. gada decembra tiesību aktus un Regulu Nr. 267/2012, ciktāl tie uz to attiecas, pamatojoties uz to, ka Padome nebija iesniegusi pierādījumus attiecībā uz prasītājam pārmestajiem faktiem (spriedums, 2013. gada 6. septembris, *Good Luck Shipping/Padome*, T-57/12, Krājumā nav publicēts, EU:T:2013:410, 68. punkts).
- 22 Attiecībā uz 2011. gada decembra tiesību aktu un Regulas Nr. 267/2012 atcelšanas, kas tika pasludināta iepriekš 21. punktā minētajā spriedumā, iedarbību laikā Vispārējā tiesa nolēma, ka Lēmuma 2011/783 sekas ir atstājamas spēkā attiecībā uz prasītāju līdz brīdim, kad stāsies spēkā Regulas Nr. 267/2012 atcelšana, kas saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 60. panta otro daļu, atkāpjoties no LESD 280. panta, notiek pēc tam, kad ir beidzies šo statūtu 56. panta pirmajā daļā minētais apelācijas sūdzības iesniegšanas termiņš.
- 23 Ar 2013. gada 16. septembra spriedumu *Islamic Republic of Iran Shipping Lines u.c./Padome* (T-489/10, EU:T:2013:453) Vispārējā tiesa tostarp atcēla Padomes Lēmuma 2010/413 II pielikumu, Regulas Nr. 961/2010 VIII pielikumu un Regulas Nr. 267/2012 IX pielikumu, ciktāl šajos tiesību aktos bija paredzēts ierakstīt *IRISL* nosaukumu strīdīgajos sarakstos, pamatojoties uz to, ka Padome nebija pierādījusi, ka *IRISL* sniedz atbalstu kodolieroču izplatīšanā (spriedums, 2013. gada 16. septembris, *Islamic Republic of Iran Shipping Lines u.c./Padome*, T-489/10, EU:T:2013:453, 76. punkts). Tā turklāt atcēla citu vienību, tostarp *HDSL*, kuras tika turētas aizdomās par rikošanos *IRISL* vārdā, nosaukumu ierakstīšanu sarakstos, pamatojoties uz to, ka ar apstākļiem, saskaņā ar kuriem to nosaukumi bija ierakstīti sarakstos, proti, tas, ka tās kontrolēja vai ka tās darbojās *IRISL* vārdā, vairs nevar tikt pamatota ierobežojošu pasākumu attiecībā uz minēto vienību noteikšana vai atstāšana spēkā, jo vairs nevar tikt pamatoti uzskatīts, ka *IRISL* sniedz atbalstu kodolieroču izplatīšanā (spriedums, 2013. gada 16. septembris, *Islamic Republic of Iran Shipping Lines u.c./Padome*, T-489/10, EU:T:2013:453, 77. punkts).
- 24 Attiecībā uz atcelšanas, kas tika pasludināta ar iepriekš 23. punktā minēto spriedumu, iedarbību laikā Vispārējā tiesa nolēma, ka Lēmuma 2010/413, kas ticis grozīts ar Lēmumu 2010/644, sekas ir atstājamas spēkā attiecībā uz *IRISL* un pārējiem prasītājiem, kuru vidū ir *HDSL* un *Safirán Payam*

Darya Shipping Lines (turpmāk tekstā – “*SAPID*”), līdz brīdim, kad stāsies spēkā Regulas Nr. 267/2012 atcelšana, kas saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 60. panta otro daļu, atkāpjoties no LESD 280. panta, notiek pēc tam, kad beidzas šo statūtu 56. panta pirmajā daļā minētais apelācijas sūdzības iesniegšanas termiņš.

25 2013. gada 10. oktobrī Padome pieņēma Lēmumu 2013/497/KĀDP, ar ko groza Lēmumu 2010/413 (OV L 272, 46. lpp.), kā arī Regulu (ES) Nr. 971/2013, ar ko groza Regulu Nr. 267/2012 (OV L 272, 1. lpp.) (turpmāk tekstā kopā – “2013. gada oktobra pasākumi”). Ar šiem tiesību aktiem it īpaši tika mainīti vispārējie kritēriji ierakstīšanai to personu un vienību sarakstā, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi, ar mērķi novērst kodolieroču izplatīšanos Irānā, kas minēts Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta b) apakšpunktā un Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktā. Tajos tostarp tika iekļauti jauni vispārējie kritēriji ierakstīšanai strīdīgajos sarakstos, saskaņā ar kuriem varēja tika iekļauti:

— to personu vai vienību [nosaukumi], kuras ir apgājušas vai pārkāpušas ANO DPR 1737 (2006), ANO DPR 1747 (2007), ANO DPR 1803 (2008) un ANO DPR 1929 (2010), kā arī Lēmumu 2010/413 un Regulu Nr. 267/2012;

— to personu vai vienību [nosaukumi], kuras ir palīdzējušas norādītajām personām vai struktūrām pārkāpt minētos noteikumus;

— to personu vai vienību [nosaukumi], kas pieder *IRISL* vai atrodas tā kontrolē, vai arī rikojas tā vārdā, vai kas sniedz apdrošināšanas pakalpojumus vai citus būtiskus pakalpojumus *IRISL* vai vienībām, kuras ir tā īpašumā vai kontrolē, vai rikojas tā vārdā.

26 Ar 2013. gada 14. oktobra vēstuli Padome informēja prasītāju, ka tā ir ņēmusi vērā 2013. gada 6. septembra spriedumu *Good Luck Shipping*/Padome (T-57/12, Krājumā nav publicēts, EU:T:2013:410) un ka tā grasās svītrot prasītāja nosaukumu no strīdīgajiem sarakstiem, piemērojot 2013. gada oktobra pasākumos noteiktos jaunus vispārējos ierakstīšanas kritērijus. Tā piešķīra prasītājam laiku līdz 2013. gada 1. novembrim apsvērumu iesniegšanai.

27 2013. gada 31. oktobrī prasītājs apstrīdēja īso termiņu, kas tam ticis piešķirts atbildes iesniegšanai, lūdza Padomei apstiprināt, ka tā nosaukums netiks atkārtoti ierakstīts strīdīgajos sarakstos, vai, pretējā gadījumā, lūdza iespēju iepazīties ar visu informāciju un pierādījumiem, uz kuriem Padome balstījies, kā arī sniegt motivētu atbildi uz tā vēstuli.

28 2013. gada 15. novembrī prasītāja nosaukums ar Padomes Lēmumu 2013/661/KĀDP, ar ko groza Lēmumu 2010/413 (OV 2013, L 306, 18. lpp.), tika ierakstīts sarakstā, kas ietverts Lēmuma 2010/413 II pielikumā.

29 Līdz ar to šajā pašā dienā prasītāja nosaukums ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1154/2013, ar ko īsteno Regulu Nr. 267/2012 (OV 2013, L 306, 3. lpp.), tika ierakstīts Regulas Nr. 267/2012 IX pielikumā ietvertajā sarakstā.

30 Lēmumā 2013/661, kā arī Regulā Nr. 1154/2013 (turpmāk tekstā kopā – “2013. gada novembra tiesību akti”) Padome norādīja šādu pamatojumu:

“*Good Luck Shipping Company LLC* kā vienības *HDSL* aģents Apvienotajos Arābu Emirātos sniedz būtiskus pakalpojumus *HDSL*, kas ir sarakstā iekļauta vienība, kura darbojas *IRISL* labā.”

31 Ar 2013. gada 18. novembra vēstuli Padome, atbildot uz prasītāja 2013. gada 31. oktobra vēstuli, informēja to, ka tā joprojām uzskata, ka prasītāja nosaukuma ierakstīšana no jauna ir pamatota, ka tādēļ Padome tā nosaukumu atkārtoti ir ierakstījusi strīdīgajos sarakstos un ka tajā pat laikā Padome ir sniegusi prasītājam pieeju lietas materiāliem, kuros ir pierādījumi, uz kuriem tā ir pamatojusies.

- 32 Ar Padomes 2013. gada 26. novembra Lēmumu 2013/685/KĀDP, ar ko groza Lēmumu 2010/413 (OV L 316, 46. lpp.), un Padomes 2013. gada 26. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1203/2013, ar kuru īsteno Regulu Nr. 267/2012 (OV L 316, 1. lpp.), *IRISL* un *HDSL* nosaukumi tika atkārtoti ierakstīti strīdīgajos sarakstos, piemērojot jaunus vispārējos ierakstīšanas kritērijus, kas noteikti 2013. gada oktobra pasākumos.
- 33 2014. gada 29. janvārī prasītājs cēla prasību, kas tika reģistrēta ar numuru T-64/14 un kura attiecas uz 2013. gada novembra tiesību aktiem un 2013. gada oktobra pasākumiem.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 34 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 16. augustā, kā tas norādīts iepriekš 20. punktā, prasītājs cēla prasību atcelt 2013. gada jūnija tiesību aktus, ciktāl tie uz to attiecas. Šī prasība tika reģistrēta ar lietas numuru T-423/13.
- 35 Daļējas Vispārējās tiesas iztiesāšanas sastāva nomaiņas rezultātā lieta T-423/13 tika nodota citam tiesnesim referentam. Šis tiesnesis referents tagad darbojas otrajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.
- 36 Ar prasības pieteikumu, kas iesniegts 2014. gada 29. janvārī, kā tika norādīts iepriekš 33. punktā, prasītājs cēla šo prasību, kas reģistrēta ar lietas numuru T-64/14, lai lūgtu atcelt 2013. gada novembra tiesību aktus, ciktāl šie akti uz to attiecas, un lai tiktu atzīts, ka 2013. gada oktobra pasākumi nav piemērojami, jo šie pasākumi, tā kā tajos tikuši noteikti jauni vispārēji kritēriji ierakstīšanai strīdīgajos sarakstos, esot uzskatāmi par 2013. gada novembra tiesību aktu pamatojumu.
- 37 Ar Vispārējās tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2014. gada 17. jūlija rīkojumu lietas T-423/13 un T-64/14 saskaņā ar 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 50. pantu tika apvienotas rakstveida un mutvārdu procesam, kā arī sprieduma taisīšanai.
- 38 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Vispārējā tiesa nolēma sākt mutvārdu procesu un, veicot Vispārējās tiesas Reglamenta 89. pantā paredzētos procesa organizatoriskos pasākumus, rakstveidā uzdeva lietas dalībniekiem jautājumus. Lietas dalībnieki uz šiem jautājumiem atbildēja noteiktajā termiņā.
- 39 Lietā T-423/13 prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt 2013. gada jūnija tiesību aktus, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;
 - piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 40 Lietā T-64/14 prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt 2013. gada novembra tiesību aktus, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;
 - saskaņā ar LESD 277. pantu atzīt par nepiemērojamiem 2013. gada oktobra pasākumus;
 - piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 41 Apvienotajās lietās T-423/13 un T-64/14 Padomes prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- prasības noraidīt;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par lietu T-423/13

- 42 Prasības lietā T-423/13, kas vērsta pret 2013. gada jūnija tiesību aktiem, pamatojumam prasītājs izvirza četrus pamatus. Pirmais no tiem attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, otrs – uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kas izriet no vispārējo kritēriju ierakstīšanai strīdīgajos sarakstos neievērošanas un pierādījumu neesamības, kā arī juridiskā pamata neesamības, trešais – uz tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu un ceturtais – uz samērīguma principa un tādu pamattiesību kā tiesības uz īpašumu, darījumdarbības brīvība un privātās dzīves neaizskaramība pārkāpumu.
- 43 Vispirms ir jāizvērtē otrs pamats.
- 44 Ar otro pamatu prasītājs būtībā izvirza divus iebildumus. Pirmais attiecas uz kļūdu vērtējumā, un ar to tiek apgalvots, ka attiecībā uz prasītāju norādītais pamatojums esot kļūdainš un ka Padome šim pamatojumam neesot iesniegusi pierādījumus. Otrs iebildums attiecas uz juridiskā pamata neesamību. Sava otrā iebilduma pamatojumam prasītājs, pirmkārt, apgalvo, ka tā nosaukuma ierakstīšana strīdīgajos sarakstos esot bijusi pamatota ar *IRISL* ierakstīšanu, kas tikusi atcelta ar 2013. gada 16. septembra spriedumu *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* u.c./Padome (T-489/10, EU:T:2013:453), un, otrkārt, ka tā nosaukuma pirmās ierakstīšanas strīdīgajos sarakstos atcelšanai ar 2013. gada 6. septembra spriedumu *Good Luck Shipping*/Padome (T-57/12, Krājumā nav publicēts, EU:T:2013:410) esot bijusi jāizraisa lēmuma atstāt tā nosaukumu 2013. gada jūnija tiesību aktos ietvertajos sarakstos atcelšana.
- 45 Padome apgalvo, ka prasītāja nosaukuma ierakstīšana minētajos sarakstos ir balstīta uz diviem atsevišķiem kritērijiem, proti, to, ka tas rīkojās *IRISL* vārdā, un to, ka tas vienībām, kuru nosaukumi bija ierakstīti minētajos sarakstos, palīdzēja apiet tām noteiktās sankcijas. Līdz ar to ar 2013. gada jūnija tiesību aktos norādīto pamatojumu, kā arī ar iesniegtajiem pierādījumiem varēja tikt pamatota minētā ierakstīšana, balstoties uz vienu vai otru iepriekš minēto kritēriju.
- 46 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru Padomei ir zināma rīcības brīvība, katrā atsevišķajā gadījumā nosakot, vai juridiskie kritēriji, ar kuriem ir pamatoti attiecīgie ierobežojošie pasākumi, ir izpildīti (skat. spriedumu, 2014. gada 3. jūlijs, *National Iranian Tanker Company*/Padome, T-565/12, EU:T:2014:608, 54. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 47 Tomēr Eiropas Savienības tiesām ir jānodrošina principā pilnīga visu Savienības tiesību aktu likumības pārbaude, ņemot vērā pamattiesības, kas ir Savienības tiesību sistēmas neatņemama sastāvdaļa, tostarp tad, ja ar šiem aktiem ir paredzēts īstenot Drošības padomes saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu VII nodaļu pieņemtās rezolūcijas (skat. spriedumu, 2014. gada 3. jūlijs, *National Iranian Tanker Company*/Padome, T-565/12, EU:T:2014:608, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 48 Šo pamattiesību vidū tostarp ir tiesību uz aizstāvību ievērošana un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā (skat. spriedumu, 2013. gada 28. novembris, Padome/*Fulmen* un *Mahmoudian*, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 59. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 49 Tiesību uz aizstāvību ievērošana, kas paredzēta Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktā un ko šajā gadījumā nodrošina Lēmuma 2010/413 24. panta 3. un 4. punkts un Regulas Nr. 267/2012 46. panta 3. un 4. punkts, ietver tiesības tikt uzklautam un tiesības piekļūt lietas materiāliem, ievērojot likumīgās konfidencialitātes intereses (šajā ziņā skat. spriedumu, 2013. gada 28. novembris, Padome/*Fulmen* un *Mahmoudian*, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 60. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 50 Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kas ir apstiprinātas Pamattiesību hartas 47. pantā, prasa, lai ieinteresētā persona varētu uzzināt attiecībā uz to pieņemtā lēmuma pamatojumu vai nu no paša lēmuma, vai no pēc šīs personas pieprasījuma sniegtā paziņojuma, neskarot kompetentās tiesas tiesības lūgt attiecīgajai iestādei iesniegt tai šo informāciju, lai persona pēc iespējas labākos apstākļos varētu aizstāvēt savas tiesības un, zinot visus apstākļus, nolemt, vai ir lietderīgi vērsties kompetentajā tiesā, kā arī lai šī tiesa pilnībā varētu īstenot attiecīgā lēmuma tiesiskuma pārbaudi (skat. spriedumu, 2013. gada 28. novembris, *Padome/Fulmen* un *Mahmoudian*, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 61. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 51 Pamattiesību hartas 47. pantā garantētā pārbaudes tiesā efektivitāte tāpat nozīmē, ka Savienības tiesai ir jānodrošina, lai lēmums, kam attiecībā uz konkrēto personu vai vienību ir individuāla piemērojamība, būtu balstīts uz pietiekami drošiem faktiem. Tas nozīmē, ka ir jāpārbauda pamatojuma izklāstā norādītie fakti, kas ir minētā lēmuma pamatā, tādēļ pārbaudē tiesā ir jāizvērtē ne tikai norādīto apsvērumu abstrakta ticamība, bet arī tas, vai ir pamatoti šie apsvērumi vai vismaz viens no tiem, kurš tiek uzskatīts par pašu par sevi pietiekamu šā paša lēmuma pamatošanai (skat. spriedumu, 2013. gada 28. novembris, *Padome/Fulmen* un *Mahmoudian*, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 64. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 52 Akta, ar kuru attiecībā pret kādu vienību ir tikuši noteikti ierobežojoši pasākumi, tiesiskuma pārbaude tiesā attiecas uz tā pamatojumam minēto faktu un apstākļu pārbaudi, tāpat kā uz pierādījumu un informācijas, uz kuru šis vērtējums balstīts, pārbaudi. Apstrīdēšanas gadījumā Padomei ir jāuzrāda šie pierādījumi, lai tos pārbaudītu Savienības tiesa (skat. spriedumus, 2013. gada 6. septembris, *Bateni/Padome*, T-42/12 un T-181/12, Krājumā nav publicēts, EU:T:2013:409, 46. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2013. gada 16. septembris, *Islamic Republic of Iran Shipping Lines u.c./Padome*, T-489/10, EU:T:2013:453, 42. punkts un tajā minētā judikatūra). Citiem vārdiem, pret attiecīgo personu norādīto apsvērumu pamatotība gadījumā, ja tie tiek apstrīdēti, ir jāpierāda tieši kompetentajai Savienības iestādei un šai personai nav jāiesniedz pierādījumi par šo apsvērumu pamatotības trūkumu. Ir svarīgi, lai iesniegtā informācija un pierādījumi pamatotu pret attiecīgo personu vērstos motīvus (skat. spriedumu, 2014. gada 3. jūlijs, *National Iranian Tanker Company/Padome*, T-565/12, EU:T:2014:608, 57. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 53 Šajā gadījumā, pirms tiek izvērtēta otrā pamata ietvaros izvirzīto iebildumu, kuri atgādināti iepriekš 44. punktā, pamatotība, ir jānosaka pierādījumi, kurus Padome var lietderīgi izvirzīt, ņemot vērā prasītāja tiesības uz aizstāvību un tā tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.
- Par pierādījumiem, uz kuriem Padome šajā lietā var lietderīgi atsaukties
- 54 Ir jāizvērtē, vai uz pierādījumiem, kurus Padome lietā T-423/13 iesniedza iebildumu raksta ietvaros, var lietderīgi atsaukties, lai pamatotu prasītāja nosaukuma ierakstīšanas strīdīgajos sarakstos iemeslus, neaizskarot prasītāja tiesības uz aizstāvību, kā arī tā tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.
- 55 Pirmkārt, ir jāatgādina, ka apstrīdēto aktu tiesiskums principā var tikt izvērtēts, vienīgi pamatojoties uz faktu un tiesību apstākļiem, uz kuru pamata tie ir pieņemti, nevis pamatojoties uz apstākļiem, kas Padomei kļuvuši zināmi pēc minēto aktu pieņemšanas, un tā tas arī ir gadījumā, ja Padome uzskatītu, ka minētie apstākļi varēja pamatoti papildināt šajos aktos minētos pierādījumus un attaisnot to pieņemšanu. Faktiski Vispārējā tiesa nevar pieņemt Padomes aicinājumu galīgi aizstāt šo tiesību aktu pamatojumu, uz kuru tie ir balstīti (skat. spriedumu, 2013. gada 6. septembris, *Mote/Parlaments*, T-42/12 un T-181/12, Krājumā nav publicēts, EU:T:2013:409, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 56 Otrkārt, ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru turpmāk pieņemta lēmuma par līdzekļu iesaldēšanu gadījumā tiesību uz aizstāvību ievērošana paredz, pirmkārt, ka ieinteresētajai personai tiek iesniegta informācija vai ziņots par lietas materiālos ietvertajiem pierādījumiem, kas, pēc Padomes domām, attaisno tās saglabāšanu strīdīgajos sarakstos, kā arī, vajadzības gadījumā, par jauniem apsūdzības

pierādījumiem un, otrkārt, tai jādod iespēja lietderīgi paust savu viedokli šajā sakarā (spriedums, 2006. gada 12. septembris, *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran*/Padome, T-228/02, EU:T:2006:384, 126. punkts).

- 57 Citiem vārdiem, tāda sākotnējā akta gadījumā, ar kuru tiek iesaldēti kādas vienības līdzekļi, ja vien nav imperatīvu apsvērumu saistībā ar Savienības vai tās dalībvalstu drošību vai to starptautisko attiecību kārtošānu, kas to neļautu, apsūdzības pierādījumi ir jāpaziņo vai nu vienlaikus ar attiecīgā akta pieņemšanu, vai iespējami ātrāk pēc tā pieņemšanas. Pēc attiecīgās vienības pieteikuma tai ir arī tiesības izklāstīt savu viedokli par šiem pierādījumiem, kad akts ir pieņemts (skat. spriedumu, 2013. gada 6. septembris, *Bank Melli Iran*/Padome, T-35/10 un T-7/11, EU:T:2013:397, 83. punkts un tajā minētā judikatūra). Turpretī pirms jebkura lēmuma par līdzekļu iesaldēšanu pieņemšanas principā ir jābūt jaunai iespējai tikt uzklautam un vajadzības gadījumā jāpaziņo jaunie apsūdzības pierādījumi (spriedums, 2007. gada 11. jūlijs, *Sison*/Padome, T-47/03, Krājumā nav publicēts, EU:T:2007:207, 173. un 178. punkts).
- 58 Šajā lietā ir jākonstatē, ka tikai brīdī, kad lietā T-423/13 Vispārējā tiesā tika iesniegts iebildumu raksts, proti, 2013. gada 4. novembrī, Padome norādīja pierādījumus, kurus tā bija atradusi internetā 2013. gada 11. martā un 2013. gada 28. oktobrī, balstoties uz kuriem tā uzskatīja, ka tā var pamatot lēmumu saglabāt prasītāja nosaukumu strīdīgajos sarakstos. Attiecīgie pierādījumi ir šādi:
- a) 2013. gada 28. oktobrī internetā atrastais prasītāja darbinieka *curriculum vitae*, kurā būtībā ir norādīts, ka tā īpašnieks strādā pie prasītāja, kas ir *HDSL* aģents *Jebel Ali* (Apvienotie Arābu Emirāti) ostā un kurš iesaistās ikreiz, kad *IRISL* zvana uz minēto ostu, lai sniegtu vajadzīgo palīdzību;
 - b) 2013. gada 11. martā internetā atrastais kuģniecības uzņēmumu aģentu asociācijas Dubajā interneta vietnes izvilks, no kura izriet, ka prasītāja pārstāvja vārds atbilst uzņēmuma *Great Ocean Shipping Service* pārstāvja vārdam;
 - c) 2013. gada 11. martā kāda *Sharjah* dibināta uzņēmuma interneta vietnē atrastais kādas personas, kas dzīvo *Sharjah* (Apvienotie Arābu Emirāti), *curriculum vitae*, kurā norādīts, ka attiecīgā persona strādā pie prasītāja un *Great Ocean Shipping Service* no 2010. gada februāra līdz šim brīdim;
 - d) Irānas kalnrūpniecības ražošanas produktu eksportētāju un inženiertehnisko pakalpojumu organizācijas interneta vietnes izvilks, kas internetā tika atrasts 2013. gada 28. oktobrī un no kura izriet, ka prasītājs sevi ir norādījis kā *HDSL* aģentu.
- 59 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka Padomes rīcībā pirms 2013. gada jūnija tiesību aktu pieņemšanas dienas bija tikai 2013. gada 11. martā internetā atrastie pierādījumi. Tieši šī iemesla dēļ saskaņā ar iepriekš 55. punktā minēto judikatūru Padome nevar atsaukties uz citiem pierādījumiem, kas internetā tikuši atrasti pēc 2013. gada jūnija tiesību aktu pieņemšanas, proti, 2013. gada 28. oktobrī, lai pamatotu minētos tiesību aktus.
- 60 Otrkārt, ir jānorāda, ka lēmums saglabāt prasītāja nosaukuma ierakstu strīdīgajos sarakstos, kuri ietverti 2013. gada jūnija tiesību aktos, ir lēmums, kas tika pieņemts pēc ierobežojošajiem pasākumiem, un Padomei līdz ar to bija pienākums paziņot prasītājam informāciju vai lietas materiālus, ar ko, pēc Padomes domām, varēja tikt pamatota minētā saglabāšana pirms šī lēmuma pieņemšanas saskaņā ar iepriekš 56. un 57. punktā minēto judikatūru.

- 61 Šis konstatējums nevar tikt apšaubīts ar argumentu, ko Padome izvirzīja Tiesas sēdē un saskaņā ar kuru prasītājam atbilstoši Savienības judikatūrai esot bijis jāiesniedz lūgums par piekļuvi lietas materiāliem, lai iepazītos ar iepriekš 58. punktā minētajiem pierādījumiem, un, tā kā prasītājs to nebija izdarījis, Padomei neesot bijis pienākuma pašai pēc savas iniciatīvas sniegt prasītājam piekļuvi lietas materiāliem.
- 62 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru, ja ir paziņota pietiekami precīza informācija, kas ļauj ieinteresētajai vienībai lietderīgi darīt zināmu savu viedokli par apsūdzības pierādījumiem, ko pret to izvirza Padome, tiesību uz aizstāvību ievērošanas princips neparedz pienākumu šai iestādei pašai pēc savas iniciatīvas sniegt piekļuvi lietas materiālos iekļautajiem dokumentiem. Padomei ir pienākums sniegt pieeju visiem ar attiecīgo pasākumu saistītajiem administratīvajiem dokumentiem, kas nav konfidenciāli, tikai pēc ieinteresētās personas pieprasījuma (skat. spriedumu, 2013. gada 6. septembris, *Bank Mellī Iran/Padome*, T-35/10 un T-7/11, EU:T:2013:397, 84. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 63 Tomēr šajā lietā prasītājam pirms 2013. gada jūnija tiesību aktu pieņemšanas netika iesniegta nekāda informācija, kas tam ļautu lietderīgi paust savu viedokli par apsūdzības pierādījumiem, ko pret to izvirzījusi Padome saskaņā ar iepriekš 57. punktā minēto judikatūru. Turklāt ne Padomes 2013. gada 10. jūnija vēstulē (skat. iepriekš 19. punktu), ne 2013. gada jūnija tiesību aktos nebija norādīti jauni apsūdzības pierādījumi, uz kuriem Padome pamatojās, lai ierakstītu prasītāja nosaukumu strīdīgajos sarakstos.
- 64 Turklāt, kā atzīst pati Padome, iepriekš 58. punktā minētie jaunie pierādījumi bija publiski, jo tie bija atrodamī internetā. No tā izriet, ka neviens pārāks apsvērums, kas skartu Eiropas Kopienas un tās dalībvalstu drošību vai to starptautiskās attiecības, neliedza minētos pierādījumus paziņot pirms 2013. gada jūnija tiesību aktu pieņemšanas.
- 65 Visbeidzot ir jānorāda, ka, ja Padome lietā T-423/13 būtu varējusi atsaukties uz iebildumu rakstā minēto informāciju, tas tai būtu ļāvis izvirzīt papildu pamatojumu, tādējādi papildinot 2013. gada jūnija tiesību aktos minēto, kas arī radītu apdraudējumu prasītāja tiesībām uz aizstāvību un tā tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Faktiski, tā kā prasītājs nevarēja savlaicīgi iepazīties ar šo pamatojumu, lai, pirmkārt, aizstāvētu savu viedokli administratīvā procesa laikā un, otrkārt, izvērtētu tā nosaukuma iekļaušanas strīdīgajos sarakstos pamatotību un iespēju celt prasību, tas savu apsvērumu pret minēto pamatojumu iesniegšanai varēja izmantot tikai replikas rakstu un tiesvedības mutvārdu daļu. Tādējādi tiktu ietekmēts arī princips par lietas dalībnieku vienlīdzību Savienības tiesā (skat. spriedumu, 2013. gada 6. septembris, *Bateni/Padome*, T-42/12 un T-181/12, Krājumā nav publicēts, EU:T:2013:409, 54. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 66 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka Vispārējā tiesa nevarēja ņemt vērā informāciju, kas lietā T-423/13 pirmo reizi tika paziņota iebildumu rakstā, lai arī ar to bija iespējams pamatot prasītāja nosaukuma ierakstīšanu strīdīgajos sarakstos. Ar šādas informācijas ņemšanu vērā tiktu pārkāpts, pirmkārt, princips, saskaņā ar kuru apstrīdētu tiesību aktu likumība var tikt novērtēta, tikai pārbaudot faktiskos un tiesiskos apstākļus, uz kuru pamata tie ir tikuši pieņemti, un, otrkārt, prasītāja tiesības uz aizstāvību un tā tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.
- 67 Turpinot ir jāizvērtē, vai Padome nav pieļāvusi kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka lēmums atkārtoti ierakstīt prasītāja nosaukumu strīdīgajos sarakstos bija pietiekami pamatots, lai arī lietā T-423/13 iebildumu rakstā nebija iesniegti pierādījumi.

Par iebilduma, kas attiecas uz kļūdu vērtējumā, pamatotību

- 68 Kā norādīts iepriekš 44. punktā, prasītājs apgalvo, ka pamatojums, kas tika ņemts vērā, lai ierakstītu tā nosaukumu strīdīgajos sarakstos, esot kļūdainš un Padome neesot iesniegusi pierādījumus šim pamatojumam.

- 69 Padome atbild, kā jau tas tika atgādināts iepriekš 45. punktā, ka prasītāja nosaukuma ierakstīšana minētajos sarakstos ir balstīta uz diviem atsevišķiem kritērijiem, proti, to, ka tas rikojās *IRISL* vārdā un to, ka tas vienībām, kuru nosaukumi bija ierakstīti minētajos sarakstos, palīdzēja apiet tām noteiktās sankcijas. Tā norāda, ka, ja Vispārējai tiesai būtu jāuzskata, ka pamatojums attiecībā uz pirmo kritēriju nav pamatots, minētā ierakstīšana tomēr varētu izrādīties pamatota, balstoties uz pamatojumu, kas attiecas uz otro kritēriju.
- 70 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, lai pamatotu prasītāja nosaukuma ierakstīšanu strīdīgajos sarakstos, Padome attiecībā uz iepriekš 69. punktā atgādināto pirmo kritēriju apgalvo, ka prasītājs bija *M. M. F.*, kas bija *IRISL* reģionālais direktors Apvienoto Arābu Emirātos, kontrolē, ka tas, būdams *HDSL* aģents, darbojās kā *IRISL* kuģniecības aģents *Jebel Ali* ostā un ka tas bija izdevis viltotus transporta dokumentus *IRISL* un vienībām, kas pieder *IRISL* vai ir tā kontrolē. Attiecībā uz iepriekš 69. punktā minēto otro kritēriju tā norāda, ka prasītājs tika izveidots, lai aizstātu vienību, pret kuru Savienība bija noteikusi sankcijas un kas bija likvidēta ar tiesas lēmumu, tiktāl, ciktāl, pirmkārt, prasītāju un attiecīgo vienību Dubajas jūrniecības aģentu asociācijā pārstāvēja viena un tā pati persona un, otrkārt, attiecīgā vienība *HDSL* sniedza jūrniecības aģenta pakalpojumus, un pašlaik prasītājs sniedz šādus pakalpojumus minētajam uzņēmumam, kurš [sarakstā] ticis ierakstīts 2010. gada 26. jūlijā, tādējādi ļaujot tam apiet sankcijas.
- 71 Tomēr ir jānorāda, ka vienīgie pierādījumi, kurus iesniegusi Padome, ir tie, kas minēti iepriekš 58. punktā, un šī sprieduma 59.–66. punktā minēto iemeslu dēļ tie nevar tikt ņemti vērā.
- 72 Līdz ar to ir jākonstatē, ka, tā kā Padome nav iesniegusi pierādījumus, uz kuriem varētu lietderīgi atsaukties, prasītāja nosaukuma ierakstīšana strīdīgajos sarakstos ir balstīta vienīgi uz principiāliem apgalvojumiem un tas ir sakāms gan par to ierakstīšanas pamatojumu, kas attiecas uz pirmo kritēriju, gan pamatojumu, kas attiecas uz otro kritēriju (skat. iepriekš 69. punktu).

Par iebilduma, kas attiecas uz kļūdu tiesību piemērošanā, pamatotību

- 73 Ar otro pamatu prasītājs arī apgalvo, kā tika norādīts iepriekš 44. punktā, ka tā nosaukuma ierakstīšanai strīdīgajos sarakstos pēc 2013. gada 16. septembra sprieduma *Islamic Republic of Iran Shipping Lines u.c./Padome* (T-489/10, EU:T:2013:453) pasludināšanas vairs neesot juridiska pamata. Tas šādu argumentu ir izvirzījis replikas rakstā, pamatojoties uz to, ka aplūkotais spriedums prasības celšanas brīdī vēl nebija pasludināts. Atbildot uz procesa organizatoriskajiem pasākumiem, tas turklāt norāda, ka Vispārējā tiesa minētajā spriedumā nosprieda, ka Padome nebija pamatojusi *IRISL* nosaukuma ierakstīšanu strīdīgajos sarakstos un ka līdz ar to vienību (tostarp prasītāja), kuras atradās *IRISL* kontrolē vai rikojās tā vārdā, nosaukumu ierakstīšana no 2010. gada jūlija (*IRISL* pirmās ierakstīšanas diena) esot kļuvusi prettiesiska. Prasītājs piebilst, ka saskaņā ar Vispārējās tiesas judikatūru spriedums, ar ko tiek atcelta ierakstīšana, “svītro attiecīgās vienības nosaukumu no tiesību sistēmas ar atpakaļejošu spēku un tiek uzskatīts, ka šāda ierakstīšana nekad nav pastāvējusi”. Pēc prasītāja domām, šis princips esot piemērojams arī šajā lietā.
- 74 Padome apstrīd prasītāja argumentu un atbildē uz procesa organizatoriskajiem pasākumiem norāda, ka tā replikas rakstā, kas tika iesniegts pēc 2013. gada 16. septembra sprieduma *Islamic Republic of Iran Shipping Lines u.c./Padome* (T-489/10, EU:T:2013:453) pasludināšanas, neesot izvirzījusi pamatu vai argumentu attiecībā uz to, ka *IRISL* un citu attiecīgo vienību nosaukumu ierakstīšana strīdīgajos sarakstos esot bijusi uzskatāma par tādu, kas vispār nav pastāvējusi 2013. gada jūnija tiesību aktu pieņemšanas brīdī. Līdz ar to, pēc Padome domām, Vispārējā tiesa šajā lietā neesot varējusi izvērtēt šādu pamatu vai argumentu, nelemjot *ultra petita*.

- 75 Šajā ziņā ir jānorāda, ka pretēji tam, ko apgalvo Padome, prasītājs replikas rakstā aicināja Vispārējo tiesu lemt par 2013. gada 16. septembra sprieduma *Islamic Republic of Iran Shipping Lines u.c./Padome* (T-489/10, EU:T:2013:453) sekām uz 2013. gada jūnija tiesību aktiem (skat. 44. punktu) un apsvērumi, ko tas bija izteicis atbildē uz procesa organizatoriskajiem pasākumiem, bija tikai minētā argumenta papildinājums, kas tād izrādās pieņemams.
- 76 Turklāt katrā ziņā ir jāatgādina, ka no Vispārējās tiesas sprieduma izrietošās sekas, kam ir *res judicata* spēks, ietilpst sabiedriskās kārtības pamatos, ko Savienības tiesa var izvirzīt pēc savas ierosmes (pēc analogijas skat. spriedumu, 2006. gada 1. jūnijs, *P & O European Ferries (Vizcaya)* un *Diputación Foral de Vizcaya/Komisija*, C-442/03 P un C-471/03 P, EU:C:2006:356, 45. punkts). No tā izriet, ka, pat ja replikas vai procesa organizatorisko pasākumu ietvaros nebija iesniegti prasītāja argumenti, Vispārējai tiesai pēc savas ierosmes būtu bijušas jāizvērtē 2013. gada 16. septembra sprieduma *Islamic Republic of Iran Shipping Lines u.c./Padome* (T-489/10, EU:T:2013:453) sekas uz apstrīdētajiem tiesību aktiem.
- 77 Attiecībā uz prasītāja argumenta, kas izriet no Padomes pieļautās kļūdas tiesību piemērošanā, izvērtēšanu pēc būtības ir jānorāda, ka no judikatūras izriet, ka vienības nosaukuma ierakstīšanas to personu vai vienību sarakstā, uz kurām attiecas ierobežojoši pasākumi, pamatojoties uz tās saikni ar citu vienību, kuras nosaukums ir ticis ierakstīts minētajā sarakstā, spēkā esamība ir pakļauta nosacījumam, ka ierakstīšanas dienā šīs otras vienības nosaukumam ir jābūt pamatoti ierakstītam šajā sarakstā. Saskaņā ar šo judikatūru to vienību līdzekļu iesaldēšana, kuras pieder vai kuras kontrolē vienības, kuru nosaukums ir ticis pamatoti ierakstīts attiecīgajā sarakstā, vai kuras rīkojas šīs vienības vārdā, ir nepieciešama un samērīga, lai nodrošinātu pret šo pēdējo noteikto ierobežojošo pasākumu iedarbību un lai garantētu, ka šie pasākumi netiks apieti. No tā izriet, ka, tā kā *IRISL* nosaukums strīdīgajos sarakstos nav ticis ierakstīts pamatoti, to vienību nosaukumu ierakstīšana minētajos sarakstos, kas rīkojas *IRISL* vārdā vai kuras tam vai arī citām vienībām, kas rīkojas tā vārdā, sniegušas būtiskus pakalpojumus, vairs nešķiet pamatota ar mērķi nodrošināt pret *IRISL* noteikto ierobežojošo pasākumu iedarbību, kā arī garantēt, ka šie pasākumi netiks apieti (šajā ziņā skat. spriedumu, 2013. gada 16. septembris, *Islamic Republic of Iran Shipping Lines u.c./Padome*, T-489/10, EU:T:2013:453, 75.–77. punkts; skat. arī spriedumu, 2014. gada 9. decembris, *BT Telecommunications /Padome*, T-440/11, Krājumā nav publicēts, EU:T:2014:1042, 149. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 78 Šajā lietā ir jāatgādina, ka 2013. gada 16. septembrī tika pasludināts spriedums *Islamic Republic of Iran Shipping Lines u.c./Padome* (T-489/10, EU:T:2013:453), ar ko tika atcelti pret *IRISL* un citām vienībām, tostarp *HDSL* un *SAPID*, noteiktie ierobežojošie pasākumi. Šajā ziņā ir jānorāda, ka pret *IRISL* noteiktie ierobežojošie pasākumi tika izmantoti, lai pamatotu prasītāja nosaukuma ierakstīšanu strīdīgajos sarakstos saistībā ar iepriekš 69. punktā minēto pirmo kritēriju, proti, ka tas darbojās *IRISL* vārdā, lai gan pret *HDSL* un *SAPID* noteiktie ierobežojošie pasākumi, kā izriet no 2013. gada jūnija tiesību aktu interpretācijas (skat. iepriekš 18. punktu), tika izmantoti, lai pamatotu prasītāja nosaukuma ierakstīšanu minētajos sarakstos saistībā ar iepriekš 69. punktā minēto otro kritēriju, proti, ka tas sarakstā ierakstītajām vienībām palīdzēja apiet tām noteiktās sankcijas.
- 79 Lai arī ir tiesa, ka *IRISL*, *HDSL* un *SAPID* nosaukumu ierakstīšanas strīdīgajos sarakstos sekas tika saglabātas līdz Eiropas Savienības Tiesas statūtu 60. panta otrajā daļā paredzētā termiņa beigām, atkāpjoties no LESD 280. panta, proti, līdz minēto statūtu 56. panta pirmajā daļā noteiktā apelācijas termiņa beigām, tomēr ir jākonstatē, ka, līdzko minētais termiņš beidzās, šī ierakstīšana ar atpakaļejošu spēku tika svītrotā no tiesību sistēmas tā, it kā tā vispār nebūtu pastāvējusi (spriedums, 2013. gada 28. maijs, *Abdulrahim/Padome* un Komisija, C-239/12 P, EU:C:2013:331, 68. punkts; skat. arī spriedumu, 2014. gada 9. decembris, *BT Telecommunications/Padome*, T-440/11, Krājumā nav publicēts, EU:T:2014:1042, 149. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 80 Vispārējā tiesa var noteikt termiņu, kurā tiesību akta atcelšanas sekas tiek apturētas, lai ļautu Padomei novērst konstatētos pārkāpumus, attiecīgā gadījumā pieņemot jaunus vispārējos kritērijus ierakstīšanai to personu un vienību sarakstos, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi, vai nosakot jaunus

ierobežojošos pasākumus, ar ko nākotnē tiek iesaldēti attiecīgās vienības naudas līdzekļi. Tomēr ir jānorāda, ka ne jaunie vispārējie ierakstīšanas kritēriji, ne arī jaunie ierobežojošie pasākumi nevar padarīt par spēkā esošiem pasākumus, kas ar Vispārējās tiesas spriedumu ir tikuši atzīti par prettiesiskiem (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 22. septembris, *First Islamic Investment Bank /Padome*, T-161/13, EU:T:2015:667, 102. punkts).

- 81 No tā izriet, ka ar tiesību akta atcelšanas seku apturēšanu netiek pārkāpts iepriekš 79. punktā minētajā judikatūrā atgādinātais princips, saskaņā ar kuru, tiklīdz ir beidzies apturēšanas termiņš, attiecīgo tiesību aktu atcelšana rada sekas ar atpakaļejošu spēku, kas ļauj uzskatīt, ka tiesību akti, uz kuriem šī atcelšana attiecas, vispār nav pastāvējuši.
- 82 Tādējādi šajā lietā attiecībā uz pirmo kritēriju, kas attiecas uz to, ka prasītājs rīkojas *IRISL* vārdā, vai attiecībā uz otro kritēriju, kas attiecas uz to, ka prasītājs ir palīdzējis norādītajām vienībām apiet tām uzliktās sankcijas, rikodamies *HDSL* un *SAPID* vārdā vai aizstādams *Great Ocean Shipping Services*, lai pārņemtu darbības, ko tas veica *HDSL* labā, tiktāl, ciktāl Vispārējā tiesa *IRISL*, *HDSL* un *SAPID* nosaukumu ierakstīšanu strīdīgajos sarakstos ir atcēlusi, strīdīgo pasākumu attiecībā uz prasītāju noteikšana vai saglabāšana vairs nevar tikt pamatota, balstoties uz vienu vai otru kritēriju, jo tie ir pakļauti nosacījumam, saskaņā ar kuru minētajām vienībām ir jābūt pamatoti ierakstītām (šajā ziņā skat. spriedumu, 2013. gada 16. septembris, *Islamic Republic of Iran Shipping Lines u.c./Padome*, T-489/10, EU:T:2013:453, 75.–77. punkts; pēc analogijas skat. arī spriedumu, 2014. gada 9. decembris, *BT Telecommunications/Padome*, T-440/11, EU:T:2014:1042, 149. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 83 Līdz ar to ir jākonstatē, ka Padome ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, lēmumu saglabāt prasītāja nosaukuma ierakstu strīdīgajos sarakstos balstot uz pamatojumu, kas ir saistīts ar vienu vai otru iepriekš 82. punktā minēto kritēriju.
- 84 Līdz ar to ir jāpieņem prasības otrais pamats, kā arī lietā T-423/13 celtā prasība un jāatceļ 2013. gada jūnija tiesību akti, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, neizvērtējot citus prasības pamatus.

Par lietu T-64/14

- 85 Lietā T-64/14 prasītājs prasības atcelt 2013. gada novembra tiesību aktus pamatojumam izvirza septiņus pamatus. Pirmais no šiem pamatiem attiecas uz apstrīdēto tiesību aktu juridiskā pamata neesamību, kas izriet no 2013. gada oktobra pasākumos noteikto vispārējo ierakstīšanas kritēriju prettiesiskuma, otrais attiecas uz tiesiskās palāvības aizsardzības principa, spriedumu galīgā rakstura, tiesiskās noteiktības principa, principa *ne bis in idem*, *res judicata* spēka un nediskriminācijas principa pārkāpumu, trešais attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, ceturtais – uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, piektais – uz kļūdu vērtējumā, strīdīgo sarakstu izveides kritēriju neievērošanu, pierādījumu, kas pamato ierobežojošos pasākumus, neesamību, kā arī būtībā uz kļūdu tiesību piemērošanā, sestais – uz pamattiesību pārkāpumu, proti, tiesību uz īpašumu, darījumdarbības brīvības un reputācijas aizskārumu, un septītais – uz Padomes pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu.
- 86 Vispirms ir jāizvērtē piektais pamats.
- 87 Ar piekto pamatu prasītājs izvirza sešus argumentus. Pirmkārt, tas apgalvo, ka lēmums saglabāt *IRISL* nosaukuma ierakstu strīdīgajos sarakstos vēl nebija pieņemts brīdī, kad tika pieņemts lēmums saglabāt prasītāja nosaukuma ierakstu minētajos sarakstos, kas ietverti 2013. gada novembra tiesību aktos. Otrkārt, prasītājs norāda, ka tas nesniedzot *IRISL* nekādus pakalpojumus. Treškārt, tas apgalvo, ka arī lēmums saglabāt *HDSL* nosaukuma ierakstu šajos sarakstos nebija pieņemts brīdī, kad prasītāja nosaukums tika atkārtoti ierakstīts šajos pašos sarakstos, un ka līdz ar to šī pēdējā ierakstīšana, kas ir balstīta uz to, ka prasītājs *HDSL* sniedza būtiskus pakalpojumus, izrādās nepamatota. Ceturtkārt, tas uzskata, ka ar apstākli, ka tas bija *HDSL* aģents, nevarot tikt pamatota prasītāja nosaukuma ierakstīšana aplūkotajos sarakstos, un replikas rakstā tas piebilst, ka Padomes sniegtie skaidrojumi, lai

precizētu minētās ierakstīšanas pamatojumu, esot novēloti un nepietiekami pierādīti. Piektkārt, tas apgalvo, ka neesot pierādījumu, ka tas būtu saistīts ar kodolieroču izplatīšanu. Sestkārt, tā darbinieks, kura *curriculum vitae* iesniedza Padome, neesot sniedzis pakalpojumus *IRISL* kuģiem, kas turklāt nekad neesot piestājuši *Jebel Ali* ostā.

- 88 Padome apstrīd prasītāja argumentu pamatotību. Pirmkārt, tā norāda, ka *IRISL* un *HDSL* nosaukumi joprojām bija ierakstīti strīdīgajos sarakstos brīdī, kad minētajos sarakstos tika ierakstīts prasītāja nosaukums, jo tad, kad Vispārējā tiesa atcēla to nosaukumu ierakstīšanu, tā arī paredzēja, ka attiecīgie tiesību akti savas sekas saglabās, līdz stāsies spēkā Regulas Nr. 267/2012 daļējas atcelšanas sekas (spriedums, 2013. gada 16. septembris, *Islamic Republic of Iran Shipping Lines u.c./Padome*, T-489/10, EU:T:2013:453, 80.–83. punkts), proti, līdz beigsies Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantā paredzētais apelācijas sūdzības iesniegšanas termiņš. Otrkārt, tā uzskata, ka pakalpojumi, ko prasītājs sniedza *HDSL* kā tā aģents, esot būtiski un ka bez tiem *HDSL* nebūtu varējis darboties Apvienoto Arābu Emirātos. Treškārt, tā uzskata, ka kritēriji, pamatojoties uz kuriem prasītāja nosaukums tika ierakstīts šajos sarakstos, neesot tie, kas attiecas uz tā saistību ar kodolieroču izplatīšanu, bet gan vispārējie ierakstīšanas kritēriji, kas noteikti iepriekš 25. punktā atgādinātajos 2013. gada oktobra pasākumos. Ceturtkārt, tā norāda, ka tā esot iesniegusi pierādījumus prasītāja nosaukuma saglabāšanai šajos sarakstos, it īpaši iesniedzot viena no tā darbiniekiem *curriculum vitae*, kurā minēts, ka šis darbinieks piedāvā savus pakalpojumus, kad *IRISL* kuģi ienāk *Jebel Ali* ostā.
- 89 Ir jāatgādina, ka prasītāja nosaukums strīdīgajos sarakstos tika ierakstīts, pamatojoties uz 2013. gada oktobra pasākumos noteiktajiem vispārējiem ierakstīšanas kritērijiem, kas šajos sarakstos ļauj ierakstīt konkrēti “to personu vai vienību [nosaukumus], kas pieder *IRISL* vai ir tā kontrolē, vai arī rikojas tā vārdā, vai kas sniedz apdrošināšanas pakalpojumus vai citus būtiskus pakalpojumus *IRISL* vai vienībām, kuras ir tā īpašumā vai kontrolē vai rikojas tā vārdā”, un tas tika pamatots šādi: “[Prasītājs] sniedz būtiskus pakalpojumus *HDSL*, kas ir sarakstā iekļauta vienība, kura darbojas *IRISL* labā.”
- 90 Prasītāja nosaukums tika ierakstīts strīdīgajos sarakstos 2013. gada 16. novembrī, un tas tika pamatots ar apstākli, ka prasītājs, būdams *HDSL* aģents, sniedz tam būtiskus pakalpojumus, savukārt *HDSL* rikojas *IRISL* vārdā. Minētās ierakstīšanas pamatojums tāpat sastāvēja no diviem aspektiem, pirmais aspekts attiecās uz to, ka prasītājs sniedz būtiskus pakalpojumus *HDSL*, bet otrais – uz to, ka *HDSL* ir vienība, kas rikojas *IRISL* vārdā.
- 91 Kā tas jau tika norādīts iepriekš 78. punktā, Vispārējā tiesa atcēla *IRISL* un *HDSL* nosaukumu ierakstīšanu strīdīgajos sarakstos (spriedums, 2013. gada 16. septembris, *Islamic Republic of Iran Shipping Lines u.c./Padome*, T-489/10, EU:T:2013:453), un, kā tas tika norādīts iepriekš 79. punktā, šis ierakstīšanas, ņemot vērā to atcelšanas atpakaļejošo spēku, ir jāuzskata par tādām, kas vispār nav pastāvējušas.
- 92 Kā tas tika norādīts iepriekš 32. punktā, *IRISL* un *HDSL* nosaukumi 2013. gada 26. novembrī strīdīgajos sarakstos tika ierakstīti atkārtoti, proti, pēc tam, kad prasītāja nosaukums minētajos sarakstos tika ierakstīts 2013. gada 16. novembrī.
- 93 No iepriekš minētā izriet, ka brīdī, kad prasītāja nosaukums tika ierakstīts strīdīgajos sarakstos, proti, dienā, kurā saskaņā ar iepriekš 55. punktā minēto judikatūru ir izvērtējama apstrīdēto tiesību aktu likumība, *IRISL* un *HDSL* nosaukumi vairs nebija pamatoti ierakstīti minētajos sarakstos.
- 94 Līdz ar to ir jāuzskata, ka to pašu iemeslu dēļ kā tie, kas minēti iepriekš 77.–82. punktā, kā arī to apgalvo prasītājs, Padome ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nolemjot ar 2013. gada novembra tiesību aktiem saglabāt prasītāja nosaukuma ierakstu strīdīgajos sarakstos, pamatojoties uz *IRISL* un *HDSL* nosaukumu ierakstīšanu minētajos sarakstos, lai gan šo minēto vienību nosaukumi vairs nebija pamatoti ierakstīti šajos sarakstos brīdī, kad tajos tika ierakstīts prasītāja nosaukums.

- 95 Faktiski, kā iepriekš tika norādīts 77. punktā, tā kā *IRISL* un *HDSL* nosaukumi strīdīgajos sarakstos nebija pamatoti ierakstīti, prasītāja nosaukuma ierakstīšana minētajos sarakstos, pamatojoties uz to, ka tas sniedz būtiskus pakalpojumus *HDSL*, kas ir vienība, kas rikojas *IRISL* vārdā, vairs nešķiet pamatota ar mērķi nodrošināt pret *IRISL* un *HDSL* noteikto pasākumu iedarbību, kā arī ar mērķi nodrošināt, lai šie pasākumi netiktu apieti (šajā ziņā skat. spriedumus, 2013. gada 16. septembris, *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* u.c./Padome, T-489/10, EU:T:2013:453, 75.–77. punkts, un 2014. gada 9. decembris, *BT Telecommunications*/Padome, T-440/11, Krājumā nav publicēts, EU:T:2014:1042, 149. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 96 Šis secinājums nevar tikt apšaubīts ar argumentu, ko Padome izvirzījusi atbildē uz procesa organizatoriskajiem pasākumiem un ar kuru tā apgalvo, ka apstākļi, kas minēti *IRISL* nosaukuma ierakstīšanas strīdīgajos sarakstos pamatojumā, nav tikuši apstrīdēti 2013. gada 16. septembra spriedumā *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* u.c./Padome (T-489/10, EU:T:2013:453) un ka tādējādi, sākot no dienas, kurā ar 2013. gada oktobra pasākumiem, kas tika noteikti, lai novērstu minētajā spriedumā konstatētās nelikumības, un ar kuriem tika grozīti vispārējie ierakstīšanas kritēriji, šie paši apstākļi, ar kuriem tika pamatota minētā ierakstīšana, ko Vispārējā tiesa atcēla, bija kļuvuši saderīgi ar vienu no minētajiem vispārējiem kritērijiem, proti, to, kurš atļauj ierakstīt minētajos sarakstos to personu vai vienību nosaukumus, kuras ir apgājušas ANO rezolūciju vai Savienības tiesību aktu normas vai tās pārkāpušas. Citiem vārdiem, saskaņā ar Padomes viedokli minētā vispārējo ierakstīšanas kritēriju grozīšana ar 2013. gada oktobra pasākumiem, kas ar 2013. novembra tiesību aktiem tika veikta pirms prasītāja nosaukuma ierakstīšanas šajos sarakstos, sākot no šo pasākumu noteikšanas dienas, esot padarījusi likumīgu *IRISL* un *HDSL* nosaukumu ierakstīšanu šajos pašos sarakstos.
- 97 Tomēr ir jānorāda, ka ar apstākļi, ka Padome atcelšanas, kas tika pasludināta ar 2013. gada 16. septembra spriedumu *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* u.c./Padome (T-489/10, EU:T:2013:453), seku apturēšanas periodā un pirms prasītāja nosaukuma ierakstīšanas strīdīgajos pasākumos ar 2013. gada novembra tiesību aktiem – nosakot 2013. gada oktobra pasākumus – grozīja vispārējos kritērijus ierakstīšanai to personu vai vienību sarakstā, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi, lai tostarp nodrošinātu, ka *IRISL* un *HDSL* nosaukumu ierakstīšana minētajos sarakstos kļūst saderīga ar šiem jaunajiem vispārējiem ierakstīšanas kritērijiem, nevar tikt apšaubīts secinājums, saskaņā ar kuru, kā tas tika norādīts iepriekš 79.–81. un 91. punktā, brīdī, kad beidzās ar minēto spriedumu pasludinātās atcelšanas seku apturēšanas periods, *IRISL* un *HDSL* nosaukumu ierakstīšana šajos sarakstos, kas tika atcelta ar minēto spriedumu, ar atpakaļejošu spēku tika svītrotā no tiesību sistēmas tā, it kā tā vispār nebūtu pastāvējusi. Faktiski ar jauno vispārējo ierakstīšanas kritēriju grozīšanu vien *IRISL* un *HDSL* nosaukumu ierakstīšana attiecīgajos sarakstos, kas tika veikta, balstoties uz iepriekšējiem vispārējiem ierakstīšanas kritērijiem, nekļūst pamatota, kopš minētie grozījumi tika izdarīti, un tātad ar to nevar tikt novērstas nelikumības, kas tika konstatētas 2013. gada 16. septembra spriedumā *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* u.c./Padome (T-489/10, EU:T:2013:453), ar kuru tika atcelta minētā ierakstīšana.
- 98 Citāda interpretācija nekā iepriekš 97. punktā minētā būtu pretrunā iepriekš 55. punktā atgādinātajam principam. Līdz ar to faktu un tiesību apstākļi pēc *IRISL* un *HDSL* nosaukumu ierakstīšanas strīdīgajos sarakstos nevar tikt ņemti vērā, lai izvērtētu minēto ierakstu likumību.
- 99 No tā izriet, kā tas tika norādīts iepriekš 80. punktā, ka Padome, ar 2013. gada oktobra pasākumiem vienīgi grozot vispārējos ierakstīšanas kritērijus, nevarēja novērst 2013. gada 16. septembra spriedumā *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* u.c./Padome (T-489/10, EU:T:2013:453) konstatētās nelikumības un saglabāt *IRISL* un *HDSL* nosaukumu ierakstus strīdīgajos sarakstos. Turklāt attiecībā uz minēto ierakstīšanu ir jākonstatē, ka Padome ne tikai grozīja minētos vispārējos ierakstīšanas kritērijus, bet arī veica jaunas ierakstīšanas, balstoties, it īpaši, uz šiem jaunajiem vispārējiem ierakstīšanas kritērijiem. Tomēr, kā tika norādīts iepriekš 92. un 93. punktā, šis jaunās ierakstīšanas

notika pēc prasītāja nosaukuma ierakstīšanas minētajos sarakstos un līdz ar to ar tām iepriekš 94. un 95. punktā minēto iemeslu dēļ nevar tikt pamatota šī pēdējā ierakstīšana, balstoties uz 2013. gada novembra tiesību aktiem.

- 100 No tā izriet, ka ir jāpieņem piektais pamats un jāatceļ 2013. gada novembra tiesību akti, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, neizvērtējot ne pārējos prasības pamatus, ne arī iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz 2013. gada oktobra pasākumos noteiktajiem vispārējiem ierakstīšanas kritērijiem.

Par apstrīdēto tiesību aktu daļējas atcelšanas sekām

- 101 Attiecībā uz Īstenošanas regulu Nr. 522/2013, ar kuru prasītāja nosaukums tika ierakstīts Regulas Nr. 267/2012 IX pielikumā ietvertajā sarakstā, ir jāatgādina, ka minētā regula pēc Regulas Nr. 1154/2013 pieņemšanas vairs nerada juridiskas sekas. Līdz ar to Īstenošanas regulas Nr. 522/2013, ciktāl šis tiesību akts attiecas uz prasītāju, atcelšana attiecas tikai uz tām sekām, ko šis tiesību akts ir radījis no tā spēkā stāšanās datuma līdz Regulas Nr. 1154/2013 pieņemšanas datumam.
- 102 Attiecībā uz Lēmumu 2013/270, ar kuru prasītāja nosaukums tika ierakstīts Lēmuma 2010/413 II pielikumā ietvertajā sarakstā, ir jānorāda, ka tā atcelšanas sekas, ciktāl šis tiesību akts attiecas uz prasītāju, ir tūlītējas un galīgas.
- 103 Attiecībā uz Regulas Nr. 1154/2013 atcelšanas sekām laikā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 60. panta otro daļu, atkāpjoties no LESD 280. panta, šīs regulas atcelšana, ciktāl tā attiecas uz prasītāju, ir radījusi sekas tikai pēc tam, kad beidzās šo statūtu 56. panta pirmajā daļā minētais apelācijas sūdzības iesniegšanas termiņš, vai, ja šajā termiņā ir iesniegta apelācija, pēc tam, kad tā ir tikusi noraidīta (pēc analogijas skat. spriedumus, 2011. gada 16. septembris, *Kadio Morokro*/Padome, T-316/11, Krājumā nav publicēts, EU:T:2011:484, 38. punkts, un 2013. gada 6. septembris, *Good Luck Shipping*/Padome, T-57/12, Krājumā nav publicēts, EU:T:2013:410, 74. punkts).
- 104 Attiecībā uz Lēmumu 2010/413, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2013/661, ir jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 264. panta otro daļu Vispārējā tiesa, ja tā uzskata par vajadzīgu, var noteikt, kuras no šā atceltā tiesību akta sekām ir jāuzskata par galīgām (šajā ziņā skat. spriedumus, 2013. gada 6. septembris, *Europäisch-Iranische Handelsbank*/Padome, T-434/11, EU:T:2013:405, 220. punkts, un 2013. gada 6. septembris, *Good Luck Shipping*/Padome, T-57/12, Krājumā nav publicēts, EU:T:2013:410, 75. punkts).
- 105 Šajā ziņā atšķirība starp datumiem, kad stājās spēkā Regulas Nr. 1154/2013, ar ko tika grozīts Regulas Nr. 267/2012 IX pielikums, daļēja atcelšana un Lēmuma 2010/413 II pielikuma, kāds tas izriet no Lēmuma 2013/661, atcelšana, varētu izraisīt nopietnu tiesiskās noteiktības apdraudējumu, jo šajos abos aktos attiecībā uz prasītāju būtu noteikti identiski pasākumi.
- 106 Lēmuma 2010/413 II pielikuma, kāds tas izriet no Lēmuma 2013/661, sekas līdz ar to ir jāsauglabā attiecībā uz prasītāju, līdz attiecībā uz Regulas Nr. 267/2012 IX pielikumu stājas spēkā Regulas Nr. 1154/2013 daļējas atcelšanas sekas (pēc analogijas skat. spriedumus, 2012. gada 11. decembris, *Sina Bank*/Padome, T-15/11, EU:T:2012:661, 89. punkts, un 2013. gada 6. septembris, *Good Luck Shipping*/Padome, T-57/12, Krājumā nav publicēts, EU:T:2013:410, 76. punkts).

Par tiesāšanās izdevumiem

¹⁰⁷ Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktā ir noteikts, ka lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā Padomei spriedums abās apvienotajās lietās T-423/13 un T-64/14 nav labvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies prasītājam, atbilstoši tā izvirzītajiem prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospriež:

1) ciktāl šie tiesību akti attiecas uz *Good Luck Shipping LLC*, atcelt:

- Padomes 2013. gada 6. jūnija Lēmumu 2013/270/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu;
- Padomes 2013. gada 6. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 522/2013, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu;
- Padomes 2013. gada 15. novembra Lēmumu 2013/661/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu;
- Padomes 2013. gada 15. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1154/2013, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu;

2) Lēmums 2013/661 paliek spēkā attiecībā uz *Good Luck Shipping*, līdz stājas spēkā Regulas Nr. 1154/2013 atcelšana;

3) Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina *Good Luck Shipping* radušos tiesāšanās izdevumus.

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2016. gada 24. maijā.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesvedības priekšvēsture	2
Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi	6
Juridiskais pamatojums	7
Par lietu T-423/13	7
Par pierādījumiem, uz kuriem Padome šajā lietā var lietderīgi atsaukties	8
Par iebilduma, kas attiecas uz kļūdu vērtējumā, pamatotību	10
Par iebilduma, kas attiecas uz kļūdu tiesību piemērošanā, pamatotību	11
Par lietu T-64/14	13
Par apstrīdēto tiesību aktu daļējas atcelšanas sekām	16
Par tiesāšanās izdevumiem	17